

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžp/5/2013
Identifikačné číslo spisu:	5012200938
Dátum vydania rozhodnutia:	26.06.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Zavadská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5012200938.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu M., bytom v A. ul. č. XXXX/XX, zastúpeného JUDr. Magdou Poliačikovou, advokátkou a konateľkou, s.r.o., so sídlom v Žiline, Národná ul. č. 17, proti žalovanej Slovenskej inšpekcii životného prostredia, Inšpektorát životného prostredia Žilina, so sídlom v Žiline, Ul. 29. augusta č. 8, za účasti Ledrov, spol. s r. o., so sídlom v Lednických Rovniach, Schreiberova ul. č. 369, IČO:31 635 041, zastúpenej JUDr. Luciou Bušfy, advokátkou so sídlom v Považskej Bystrici, Nám. Andreja Hlinku č. 36/9, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 19. júna 2013, č. k. 21S/129/2012-244 v časti, týkajúcej sa trov konania, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline z 19. júna 2013, č. k. 21S/129/2012-244 v časti, týkajúcej sa trov konania m e n í tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi do rúk jeho právnej zástupkyne JUDr. Magdy Poliačikovej, advokátky s.r.o., so sídlom v Žiline, Národná ul. č. 17, náhradu trov konania v sume 1 126,75 €, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 1 056,75 € a ostatných trov v sume 70 €, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia v sume 87,47 € do rúk jeho právnej zástupkyne JUDr. Magdy Poliačikovej, advokátky, s.r.o., so sídlom v Žiline, Národná ul. č. 17, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline uznesením z 19. júna 2013, č. k. 21S/129/2012-244, zastavil konanie a žiadnemu z účastníkov konania nepriznal právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení uviedol, že žalobou z 12. decembra 2012 sa žalobca domáhal preskúmania postupu a zákonnosti rozhodnutia žalovanej zo 4. júla 2012, č. 740-16786/2012/Chy/770170103/Z8-KRZ5. Žalobca žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie podľa § 250j ods. 2 písm. a), c), d) a e) OSP a zároveň s poukazom na § 250b ods. 2 OSP žiadal uložiť správneho orgánu povinnosť doručiť mu ako účastníkovi správne rozhodnutie a odložiť vykonateľnosť

napadnutého rozhodnutia. Uznesením Krajského súdu v Žiline z 5. júna 2013, č.k. 21S/129/2012-236, uložil súd žalovanej povinnosť doručiť žalobcovi rozhodnutie Slovenskej inšpekcie životného prostredia, Inšpektorát životného prostredia Žilina zo 4. júla 2012, číslo 740-16786/2012/Chy/770170103/Z8-KRZ5, a to v lehote 20 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť 14. júna 2013.

Ďalej krajský súd v odôvodnení uviedol, že v prípade žalôb podľa druhej hlavy V. časti OSP predmetom preskúmania okrem iného musí byť právoplatné rozhodnutie, individuálny správny akt, pri ktorom boli v správnom konaní vyčerpané riadne opravné prostriedky, ktoré zákon pripúšťa. Žalobca sa domáhal preskúmania a následne zrušenia prvostupňového správneho rozhodnutia, ktoré nemôže byť predmetom prieskumu v správnom súdnictve, a preto súd konanie pri aplikácii § 250d ods. 3 OSP konanie zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 146 ods. 1 písm. c), kedy žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak bolo konanie zastavené. Tento postup predstavuje primeranú aplikáciu ustanovení tretej časti OSP týkajúci sa trov konania, vyhovujúci požiadavkám V. časti OSP a jej zásade priznávania náhrady trov konania v správnom súdnictve podľa úspešnosti len žalobcovi a v prípade späťvzatia žaloby žalobcom aj žalovanému.

Proti uzneseniu krajského súdu v časti, týkajúcej sa trov konania, podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom žiadal, aby najvyšší súd uznesenie krajského súdu v tejto časti zmenil a priznal žalobcovi náhradu trov konania, alebo uznesenie krajského súdu v tejto časti zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie. Zároveň žiadal priznať aj náhradu trov odvolacieho konania. Namietal, že v zmysle § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Podľa jeho názoru zastavenie konania v celom rozsahu zavinila práve žalovaná, ktorá v rozpore so zákonom nedoručila predmetné správne rozhodnutie a nedala mu tak možnosť podať proti nemu riadny opravný prostriedok - odvolanie a jedinou možnosťou, ktorou sa mohol domáhať ochrany svoji práv bola žaloba na Krajský súd v Žiline v zmysle druhej hlavy piatej časti OSP a následný postup súdu v zmysle § 250b ods. 2 OSP.

Žalovaná ani účastník konania sa k odvolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2, § 246c OSP) preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu treba vyhovieť.

Podľa § 250 ods. 2 druhej vety OSP podať žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konať malo.

Podľa § 250b OSP ak žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom konania malo konať, súd overí správnosť tohto tvrdenia a uloží správnomu orgánu doručiť tomuto účastníkovi správne rozhodnutie a podľa okolností odloží jeho vykonateľnosť. Týmto stanoviskom súdu je správny orgán viazaný. Po uskutočnenom doručení predloží správny orgán spisy súdu na rozhodnutie o žalobe. Ak sa v rámci správneho konania po vykonaní pokynu súdu na doručenie správneho rozhodnutia začne konanie o opravnom prostriedku, správny orgán o tom súd bez zbytočného odkladu upovedomí.

Podľa § 246c ods. 1 prvej vety OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 prvej vety OSP ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Zo spisov odvolací súd zistil, že žalobou z 12. decembra 2012 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovanej zo 4. júla 2012, č. 740-16786/2012/Chy/770170103/Z8-KRZ5, v ktorej okrem iného žiadal podľa § 250b ods. 2 OSP, uložiť správne orgánu povinnosť doručiť mu ako účastníkovi správne rozhodnutie.

Krajský súd v Žiline uznesením z 5. júna 2013, č.k. 21S/129/2012, uložil povinnosť žalovanej doručiť žalobcovi rozhodnutie zo 4. júla 2012, číslo 740-16786/2012/Chy/770170103/Z8-KRZ5 z dôvodu, že sa so žalobcom nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ním ako s účastníkom konania konat' malo.

Z ustanovenia § 250b ods. 2 OSP vyplýva, že po uskutočnenom doručení predloží správny orgán spisy súdu na rozhodnutie o žalobe. Krajský súd v Žiline po tomto postupe uznesením z 19. júna 2013, č.k. 21S/129/2012-244 konanie zastavil z dôvodu, že sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia prvostupňového správneho rozhodnutia, ktoré nemôže byť predmetom prieskumu v správnom súdnictve. Krajský súd však pri rozhodovaní o trovách konania nezobral do úvahy špecifiká žaloby podľa § 250b ods. 2 OSP.

Z dôvodu, že Občiansky súdny poriadok v piatej časti - Správne súdnictvo neobsahuje osobitnú úpravu náhrady trov konania v prípadoch, ak konanie bolo zastavené, je potrebné aplikovať § 146 OSP v spojení s § 246c ods. 1 prvej vety OSP. V ustanovení § 146 ods. 2 OSP je obsiahnutá tzv. zásada zodpovednosti za zavinenie.

Pri rozhodovaní o trovách konania bolo preto potrebné tiež posúdiť, či niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť.

Z osobitného postupu podľa § 250b ods. 2 OSP vyplýva, že žalobca je úspešný vtedy, ak súd uloží správne orgánu doručiť tomuto účastníkovi správne rozhodnutie. Žalobca bol preto v danom prípade úspešný. Ďalej z uvedeného ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku vyplýva, že po vykonanom doručení a po predložení spisov správneho orgánu súd rozhoduje o žalobe.

Konanie o žalobe bolo prvostupňovým súdom zastavené. Tým, že žalobcovi bolo postupom podľa § 250b ods. 2 OSP vyhovené, a teda bol v konaní úspešný, je potrebné zavinenie za začatie konania o žalobe podľa § 250b ods. 2 OSP, ktorým sa žalobca domáhal ochrany svojich práv a následné zavinenie za zastavenie konania, pričítať žalovanej.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto odvolaniu žalobcu vyhovel a rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zmenil podľa § 220 OSP a priznal žalobcovi trovy konania, podľa ich vyčíslenia z 2. júla 2013. Pri určení výšky týchto trov najvyšší súd vychádzal z § 11 ods. 4 a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov nasledovne:

- odmena advokáta za dva úkony právnej služby v roku 2012 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby na súd): $2 \times 127,16 \text{ €} + 20 \% \text{ DPH} = 305,18 \text{ €}$ spolu s DPH,
- režijný paušál v roku 2012: $2 \times 7,63 \text{ €} + 20 \% \text{ DPH} = 18,31 \text{ €}$ spolu s DPH,
- odmena advokáta za štyri úkony právnej služby v roku 2013 (stanovisko na vyjadrenie účastníka konania, stanovisko na vyjadrenie žalovaného, vyjadrenie vo veci samej, ohliadka): $4 \times 130,16 \text{ €} + 20 \% \text{ DPH} = 624,77 \text{ €}$ spolu s DPH,
- režijný paušál v roku 2013: $4 \times 7,81 \text{ €} + 20 \% \text{ DPH} = 37,49 \text{ €}$ spolu s DPH,
- náhrada za stratu času podľa § 17 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. za 3 polhodiny (cesta Žilina - Lednické Rovne a späť): $3 \times 13,01 (1/60 \text{ zo } 781,00 \text{ €}), \text{ t. j. s DPH}$ spolu 46,84 €,
- náhrada cestovných výdavkov podľa § 16 ods. 4 vyhl. č. 655/2004 Z. z. v spojení s § 7 zák. č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách a § 1 písm. b) opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny č. 632/2008 Z. z. o sumách základnej náhrady za používanie cestných motorových vozidiel pri pracovných cestách za cestu zo Žiliny do Lednických Rovní na ohliadku a späť v dĺžke 110 km pozostávajúcej zo základnej náhrady za každý 1 km jazdy vo výške 0,183 €: t. j. spolu s DPH 24,16 €,
- súdny poplatok 70 €.

Trovy konania v zmysle vyššie uvedeného vymedzenia predstavujú spolu 1 126,75 € s DPH. Právna zástupkyňa žalobcu vyčíslila trovy v celkovej výške 1 134,36 €, avšak dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a žaloba na súd) boli vykonané v roku 2012 a nie v roku 2013, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky priznal žalobcovi trovy za tieto úkony podľa výšky výpočtového základu na rok 2012.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 veta prvá a § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 142 ods. 1 OSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu vo výške 87,47 €, pozostávajúcu z náhrady trov právneho zastúpenia, a to odmeny advokáta podľa § 11 ods. 4 vyhl. č. 655/2004 Z. z. za 1 úkon právnej služby v roku 2013 (odvolanie z 24. júla 2013), režijného paušálu (65,08 € + 7,81 €) a 20 % DPH.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.